

בראשית

ללא דמות הגוף וללא ממדים

ללא ארץ זמן ~

יהוה יהוה-הוה-יהיה

תבונה

בראשית ברא אלהים אנרגיה טהורה שהתמזגה ביחידות של חמר היולי¹ בצפיפות ומדת חם עצום. היה תהו ובהו וחושך על פני תהום, אך רוח הבורא מרחפת מחוץ לנברא כתבונה. ויבדל בחמר כדי להביא סדר, ובהתפוצצות נבראו פוטונים כחלקיקים הראשוניים המקבילים לאנרגיה מגדורת, ויהי אור, והכל בשבר של שניה. ויהי ערב ויהי בוקר ביום הראשון של הזמן.

ויבדל אלהים את החמר למימדים של רקיע ותהה התחברות רצועות של חמר כדי לקבל את המימן והאטומים הקלים. ויבדל בין המוצק ובין הרקיע ויהי כן. ויקרא אלהים לרקיע חלל השמים. ושלט דברי התבונה כחשי היקום. בחכמה סדר את הגלקסיות והכוכבים במשמורותיהם ופתח את היסודות הכבדים כולל הפחמן ותרכובותיהם. ויהי ערב ויהי בוקר יום שני.

והרכיב את המימן אם החמצן בתוך הרקיע כדי לאפשר את התנאים לחיים. ואלהים שתל תבניתו על גבי ספירלה של תרכובות המולקולות של חמצן ואמיניות וניקליאיות. ונבנה עשב של מיקרואורגניזמים מבסס על ה-די אן אי, ולגביו בטל את האנטרופיה, וכך השלט סדר, והחיים התחילו את דרכם.

ויאמר אלהים יקוו המים על אחד² מכוכי הלכת אשר מתחת השמים. ובמקום אחד יראה גבשה ומסביבו ים, ולכוכב קרא ארץ³. ויקרא אלהים כי-טוב ויאמר אלהים תדשה הארץ אם החיים מזריע ... ויהי ערב ויהי בוקר ביום השלישי. שש עשרה מיליארד שנה.

ויאמר אלהים יהי שני מאורות ברקיע כדור הארץ, ונתפסה הלבנה כדי לשנות את פני הארץ. והיו שני מאורות הגדולים את המאור הגדול לממשלת היום, והאור הקטן לממשלת הלילה עם הכוכבים. וכך הבדיל בין יום ולילה, ועונות השנה, וגאות ושפל, ותזוזת היבשות. ויהי ערב ויהי בוקר יום הרביעי.

ותבניתו הנזרע בכדור הארץ לפני פארבע מיליארד שנה כדי אנ אי התרבה. ועם שנוי האוויר⁴ לפני שני מיליארד שנה יצאו מהמעמקים ממקומות המסטור החמים והגפרתיים. עשבי ושרצי המים להבדילם. מלכות הצמח הירוקה, ומלכות החי בדמם האדם⁵. ויברא את העצים למנהם והפרי, והדגים ואת התניינים הגדולים⁵ ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למיניהם ואת כל מעוף כנף למיניהם ויקרא אלהים כי טוב. ויברך אותם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בגימם והעוף ירב בארץ. ויהי ערב ויהי בוקר יום חמישי.

ואחרי כן העדיף אלהים לפתח את היונקים, ויאמר אלהים תוציא הארץ נפש חיה, את הבהמה ואת חית הארץ למינה, ויקרא אלהים כי טוב.

ויאמר אלהים נעשה אדם⁷ בצלמנו כדמותנו, ונתנו לאדם הקדמון יתרון⁸ מעל כל החיות הדגים, הבהמה והעופות. ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותם זכר ונקבה, ויקרא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד. ויהי ערב ויהי בוקר יום השישי, והיה מאה מיליון שנה.

ויכלו השמים והארץ וכל צבעם, ויכל⁹ אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה.

וערומים היו בני האדם ולא יתבששו. ואכלו מעץ הדעת והשכל. ולא כמו חיות הארץ יעשו כתנות עור וילבשם. ולפני כחמש עשרה אלף שנה מנח האדם שונה כדי לקלוט תבונה. ויאמר ה-"יהוה" הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע.

ולפני כחמש אלפים שנה גילה אדם את האין-סוף, ואמר "חננו מאתך דעה בינה והשכל". חביב האדם שנברא בצלם חובה יתרה נודעת לו שנברא בצלם¹⁰, האדם שהוא אבק הכוכבים ונפשו מרוח האלהי שנפח בו, ושואל: מה אנוש כי תזכרנו, וכן אדם כי תפקדינו? ורוח האדם יחזר באהבה עם תבונה לאלהים שנתנו. ויברך יהוה את יום השביעי לבריאה ויקדשהו.

פרשן: שמעון בן חורין

1. היולי Primordial
2. יתכן יותר
3. אָרֶץ = הכדור הארץ Terra
4. הָאָרֶץ = האטמוספירה שונה לכלול חמצן וחנקן
5. מַלְכוּת הַצִּמְחָה הַיְרוּקָה, וּמַלְכוּת הַחַי בְּדָמָם הָאָדָם - להבדיל בין חיים המקבל אנרגיה באמצעותה כלורופיל הירוק, ואלו משתמשים בחמצן באמצעותה המוגלובין האדום. המבנה של שני חומרים אלו דומים אך במרכז המולקולה של כלורופיל מגנזיום, ובמרכז המולקולה של המוגלובין ברזל.
6. כּוֹלֵל הַדִּינוֹזָאוּרִים
7. כפי שהי' כאן ברבים [בְּצִלְמָנוּ כְּדַמוּתָנוּ] אך הוא אחד [Royal plural] אזי כאן ה"אדם" הינם רבים =אנושות mankind
8. יְתָרוֹן : המקור "וירדו בדגת הים"
9. וַיְכַל אֱלֹהִים : אֱלֹהִים סִיּוּם לְכֻלּוֹ אֵת הַכֹּל הַחוּמֵר וְהַיְתְּכֻלָּה' הַמוֹפְשֵׁט. אך עדיין יש לאשלים את הבריאה. לכן לא כתוב וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בּוֹקֵר יוֹם הַשַּׁבָּת. היום השביעי בא לקדש את הבריאה אך התוצאה יהיה גם תלוי בבני אדם ולכן גם לא כתוב " וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲנֵה טוֹב" .
10. ר' עקיבא שם את הדגש שרק בני אדם מודעים על קיומם - Consciousness שום דבר ביקום יכול לקראות ללא מודעות. התבונה ב -"יְהוָה" סִיּוּם אֵת הַבְּרִיאָה בַּהֲנַקֵּת מֵעַתָּה מֵעַצְמוֹ לְאֲנוּשׁוֹת.